

בולעטין # 130 - תמוז תשל"ג לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׁבִטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שֶׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל

מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.

באר שבע, ארץ ישראל

העמק דבר על במדבר פרק יד פסוק יא

(יא) עד אנה ינאצוני. משמעות נאצה הוא בזיון. כמו כי נאצו האנשים את מנחת ה' בשמואל א' ומי שמסיר מעליו השגחת ה' ה"ז מבזה אותו כ"י. וכמו דכתיב נאצו את קדוש ישראל נזרו אחור (ישעיה א') פי' המה לא רצו בהשגחתו. מש"ה הסיר המקום השגחתו מהם וה"ז כמו נזרו לאחור מבלי הביט ע"צ. ואמר הקדוש ברוך הוא למשה זה הלשון גם על הכת שאמרו שאין הבעל הבית יכול להוציא כליו גם על הכת שרוצים להנתק מהשגחתו ומעול עבודתו ית':

אד אנה ינאצוני. והבדל בין עד אני לעד מתי. דעד מתי משמעו בכמות הזמן. ועד אנה משמעו באיכות הענין ועל הכת שאמרו והסתפקו במעוט היכולת אמר עד היכן מגיע נאצה זו. דגם עד כה הסתפקו במעוט היכולת אם לחם יוכל תת אם יכין שאר לעמו. וגם זו נאצה. אבל אינו כ"כ. שהרי באמת הוא דבר פלא למעלה מהליכות הטבע. אבל היכולת להגבירם במלחמה בדרך הטבע אינו מן הפלאות כ"כ. וא"כ הנאצה רבה בזה. וכן על הכת שמרדו בהשגחה אמר עד היכן מגיע נאצה זו. דגם עד כה בקשו להנתק מתחת השגחה בדרך תפארת עד אשר משום זה שלחו מרגלים כמש"כ. אבל אינו נאצה כ"כ שהרי באמת הוא דבר קשה ולמעלה מכח טבע אנושי. אבל שעבוד מ"ש והשגחתו ית' עפ"י דה"ט אינו קשה כ"א. וא"כ הנאצה רבה בזה:

ועד אנה לא יאמינו בי. זה אמר ה' נגד הכת שאמרו בשנאת ה' אותנו מביא ואתנו לנפול בחרב. על זה אמר ה' עד היכן אעשה כ"כ אותו שלא כן הוא. אלא רצוני שכבשו א". וכמו שמבואר בפרשת דברים שהוכיח משה לפניהם ממה שעשה הקדוש ברוך הוא נפלאות בקרבם מה שאין נוגע לבניהם אלא להם עצמם. מז האות ברור שאין מחשבה אחרת ח"ו. לא אמר ה' בכל נפלאותי משום שאין הכונה כאן שיכירו מזה יכולת ה'. אלא שיקחו מהנפלאות אות שכך הוא רצונו ית'. ובתהלים ק"ו כתיב וימאסו בארץ חמדה לא האמינו לדברו. היינו מה שאמר שהוא אוהב אותם ורצונו בטובם:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)